

Seriál o spovedi a sviatosti pokánia podľa knihy biskupa Louisa Gastona de Ségur „Spoved“, VI. časť

Branislav Krasnovský

14. júna 2024 ✝ Cirkev ✝ Spoved'

Dnes by sme pokračovali ďalšími argumentmi biskupa Louisa Gastona de Ségur v prospech katolíckej spovede, pričom bez preháňania môžeme povedať, že i tie „dnešné“ sú rovnako nesmierne zaujímavé a podnetné.

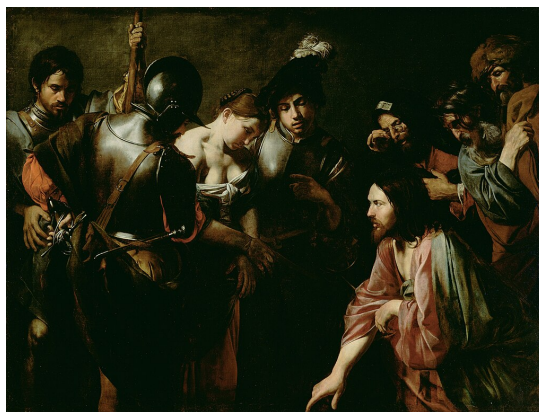
Moje hriechy sú príliš veľké, aby mi ich Boh mohol odpustiť

Už som spomínal, nešťastná duša, že je divným prejavom sebalásky, keď je hriešnik presvedčený o svojej výnimočnosti, ktorá sa prejavuje aj v tom, že aj jeho hriechy sú výnimočné a neodpustiteľné. To, čo považuješ za hriechy príliš veľké, je vo väčšine prípadov bežné a rovnaké hriechy páchajú aj iní hriešnici.

Príliš veľké hriechy, aby ti ich mohol Boh odpustiť? Premysli si, čo hovoríš, pretože toto je rúhanie. Božia dobrota je nekonečná, dokonale nekonečná, bez miery a bez hraníc. Boh odpúšťa vo svojej dokonalej добрote hriechy kajúcnemu srdcu. Kto tvrdí opak, je bezbožným heretikom.

Každý pozná príbeh z Evanjelia podľa Jána o cudzoložnici, ktorú chceli Židia ukameňovať (Jn 8,1–11): 1 Ježiš odišiel na Olivovú horu. 2 Ale zavčas ráno sa vrátil do chrámu a všetok ľud sa hrnul k nemu. Sadol si a učil ich. 3 Tu zákonníci a farizeji priviedli ženu pristihnutú pri cudzoložstve, postavil ju do prostriedku 4 a povedali mu: „Učiteľ, túto ženu pristihli priamo pri cudzoložstve. 5 Mojžiš nám v zákone nariadil takéto ženy ukameňovať. Čo povieš ty?“ 6 Ale to hovorili, aby ho pokúšali a mohli ho obžalovať. Ježiš sa zohol a prstom písal po zemi. 7 Ale keď sa ho neprestávali vypytovať, vzpriamil sa a povedal im: „Kto z vás je bez hriechu, nech prvý hodí do nej kameň.“ 8 A znovu sa zohol a písal po zemi. 9 Ako to počuli, jeden po druhom – počnúc staršími – sa vytrácali, až zostal sám so ženou, čo stála v prostriedku. 10 Ježiš sa vzpriamil a opýtal sa jej: „Žena, kde sú? Nik ťa neodsúdil?“ 11 Ona odpovedala: „Nik, Pane.“ A Ježiš jej povedal: „Ani ja ťa neodsudzujem. Choď a už nehreš!“

Žena oľutovala svoj ohavný zločin a Boh jej odpustil.

Calentin de Boulougne, Kristus a cudzoložnica

zdroj: wikimedia commons / Google Art Project

Rovnako určite každý pozná príbeh o Zachejovi, ktorý prijal Krista do svojho srdca a do svojho domu (Lk 19,1–10): 1 Potom vošiel do Jericha a prechádzal cezeň. 2 A tu muž, menom Zachej, ktorý bol hlavným mýtnikom a bol bohatý, 3 zatúžil vidieť Ježiša, kto to je, ale nemohol pre zástup, lebo bol malej postavy. 4 Bežal teda napred a vyšiel na planý figovník, aby ho uvidel, lebo práve tade mal ísť. 5 Keď Ježiš prišiel na to miesto, pozrel sa hore a povedal mu: „Zachej, poď rýchlo dolu, lebo dnes musím zostať v tvojom dome!“ 6 On chytro zišiel a prijal ho s radosťou. 7 Keď to videli, všetci šomrali: „Vošiel k hriešnemu človekovi!“ 8 Ale Zachej vstal a povedal Pánovi: „Pane, polovicu svojho majetku dám chudobným a ak som niekoho oklamal, vrátim štvornásobne.“ 9 Ježiš mu povedal: „Dnes prišla spása do tohoto domu. Veď aj on je Abrahámovým synom. 10 Lebo Syn človeka prišiel hľadať a zachrániť, čo sa stratilo.“

S rovnakou súcitnou dobrotou a bez jedinej výčitky prijíma ľútosť Magdalény, ktorá bola veľkou hriešnicou. S láskou pozeral na jej očistný plač pri jeho nohách, odpustil jej hriechy a z hriešnice Magdalény sa stala Mária Magdaléna, po Panne Márii jedna z najsvätejších žien v celom Evanjeliu.

Paolo Veronese, Obrátenie Márie Magdalény

zdroj: wikimedia commons

Ešte aj na kríži na Golgote Ježiš odpustil lotrovi jeho hriechy. Každý pozná príbeh o oboch lotroch z Evanjelia podľa Lukáša (Lk 23,32–46): 32 Vedno s ním viedli na popravu ešte dvoch zločincov. 33 Keď prišli na miesto, ktoré sa volá Lebka, ukrižovali jeho i zločincov: jedného sprava, druhého zľava. 34 Ježiš povedal: „Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia.“ Potom hodili lós a rozdelili si jeho šaty. 35 Ľud tam stál a díval sa. Poprední muži sa mu posmievali a vraveli: „Iných zachraňoval, nech zachráni aj seba, ak je Boží Mesiáš, ten vyvolenec.“ 36 Aj vojaci sa mu posmievali. Chodili k nemu, podávali mu ocot 37 a hovorili: „Zachráň sa, ak

si židovský kráľ!“ 38 Nad ním bol nápis: „Toto je židovský kráľ.“ 39 A jeden zo zločincov, čo viseli na kríži, sa mu rúhal: „Nie si ty Mesiáš?! Zachráň seba i nás!“ 40 Ale druhý ho zahriakol: „Ani ty sa nebojíš Boha, hoci si odsúdený na to isté? 41 Lenže my spravodlivo, lebo dostávame, čo sme si skutkami zaslúžili. Ale on neurobil nič zlé.“ 42 Potom povedal: „Ježišu, spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva.“ 43 On mu odpovedal: „Veru, hovorím ti: Dnes budeš so mnou v raji.“ 44 Bolo už okolo dvanástej hodiny a nastala tma po celej zemi až do tretej hodiny popoludní. 45 Slnko sa zatmelo, chrámová opona sa roztrhla napoly 46 a Ježiš zvolal mocným hlasom: „Otče, do tvojich rúk porúčam svojho ducha.“ Po tých slovách vydýchol.

Spočiatku sa rúhali obaja lotri – aj ten po Kristovej pravici, aj ten po jeho ľavici. Lotra po Kristovej pravici (v katolíckej tradícii, na základe apokryfného Nikodémovho evanjelia z 2. storočia je známy pod menom Dismas, zlorečiaci lotor sa volal Gesmas) sa však dotkla Božia milosť, tichosť, trpezlivosť a dobrota Krista ho odzbrojili. Uvedomil si svoje hriechy, oľutoval ich a vyznal sa zo svojich zločinov a na základe Kristovho prísľubu sa ocitol po svojej smrti v Raji.

Takýto je teda Boh, o ktorom si, úbohá duša, presvedčená, že ti nemôže odpustiť tvoje príliš veľké hriechy. Úbohá duša, vôbec Boha nepoznáš a podľa svojho srdca súdiš Božie Srdce. Keď sa rozhodneš ísť do spovednice, nezabudni však ku svojim hriechom pripočítať vlastnú nedôveru, ktorou si urazila Božiu lásku.

Mal by si ku Kristovi do spovednice bežať ešte rýchlejšie, ako utekal márnotravný syn z Evanjelia podľa Lukáša za svojim otcom (Lk 15,11–32): 11 A pokračoval: „Istý človek mal dvoch synov. 12 Mladší z nich povedal otcovi: „Otec, daj mi časť majetku, ktorá mi patrí.“ A on im rozdelil majetok. 13 O niekoľko dní si mladší syn všetko zobral, odcestoval do ďalekého kraja a tam svoj majetok hýrivým životom premárnil. 14 Keď všetko premrhal, nastal v tej krajine veľký hlad a on začal trieť núdzu. 15 Išiel teda a uchytil sa u istého obyvateľa tej krajiny a on ho poslal na svoje hospodárstvo svine pásť. 16 I túžil nasýtiť sa aspoň strukmi, čo žrali svine, ale nik mu ich nedával. 17 Vstúpil teda do seba a povedal si: „Koľko nádenníkov u môjho otca má chleba nazvyš, a ja tu hyniem od hladu. 18 Vstanem, pôjdem k otcovi a poviem mu: Otče, zhrešil som proti nebu i voči tebe. 19 Už nie som hoden volať sa tvojím synom. Prijmi ma ako jedného zo svojich nádenníkov.“ 20 I vstal a šiel k svojmu otcovi. Ešte bol ďaleko, keď ho zazrel jeho otec, a bolo mu ho ľúto. Pribehol k nemu, hodil sa mu okolo krku a vybozkával ho. 21 Syn mu povedal: „Otče, zhrešil som proti nebu i voči tebe. Už nie som hoden volať sa tvojím synom.“ 22 Ale otec povedal svojim sluham: „Rýchlo prineste najlepšie šaty a oblečte ho! Dajte mu prsteň na ruku a obuv na nohy! 23 Privedte vykrmené teľa a zabite ho. Jazdme a veselo hodujme, 24 lebo tento môj syn bol mŕtvy, a ožil, bol stratený, a našiel sa.“ A začali hodovať. 25 Jeho starší syn bol práve na poli. Keď sa vracal a približoval sa k domu, počul hudbu a tanec. 26 Zavolať si jedného zo sluhov a pýtal sa, čo sa deje. 27 Ten mu povedal: „Prišiel tvoj brat a tvoj otec zabil vykrmené teľa, lebo sa mu vrátil zdravý.“ 28 On sa však nahneval a nechcel vojsť. Vyšiel teda otec a začal ho prosiť. 29 Ale on odpovedal otcovi: „Už toľko rokov ti slúžim a nikdy som neprestúpil tvoj príkaz, a mne si nikdy nedal ani kozliatko, aby som sa zabavil so svojimi priateľmi. 30 No keď prišiel tento tvoj syn, čo ti prehýril majetok s neviestkami, pre neho si zabil vykrmené teľa.“ 31 On mu na to povedal: „Syn môj, ty si stále so mnou a všetko, čo ja mám, je tvoje. 32 Ale patrilo sa hodovať a radovať sa, lebo tento tvoj brat bol mŕtvy, a ožil, bol stratený, a našiel sa.“

A keď už budeš v spovednici, tak sa v nej rovno ako márnotravný syn hoď k nohám kňaza, pretože to nie je len kňaz, to je Kristus, ktorý v spovednici čaká na teba. Nebuď ako Kain, prvý z veľkých nekajúcnikov, ktorý zabil svojho brata Ábela a rúhavo kričal: „Môj hriech je príliš veľký, aby mohol byť odpustený...“

Ježiš Kristus, dobrý pastier

zdroj: flickr.com

Kain a Judáš sú ľudia zúfalstva a zatratenia. Apoštol Peter, ktorý trikrát zradil Krista, Apoštol Pavol, ktorý prenasledoval a hubil prvých kresťanov, Mária Magdaléna, Zachej – to sú hriešnici, z ktorých si ber príklad. Oni sú požehnaní a ovenčení slávou, pretože vedeli plakať, kajať sa, dúfať a milovať.

Úbohá hriešna duša, prestať sa báť Krista! Oľutuj svoje hriechy a môžeš si byť istá, že ti bude odpustené...

Nestojí to za to, aby som sa namáhal pri spovedi, lebo som slabý a už dopredu viem, že zase poklesnem

A ja zase viem, že keď budeš chodiť na spoveď a budeš prijímať Eucharistiu, raz nastane ten deň, keď prestaneš klesať a stane sa z teba poriadny a dobrý katolík. Sám určite nedokážeš nič, sám budeš stále len padať a zapadať hlbšie a hlbšie do bahna svojho hriechu. Ale s Božou pomocou, so silou sviatostí dokážeš všetko, pretože nebudeš sám a budeš mať pomoc, pred ktorou sa aj Peklo trasie.

Človek chorý a s horúčkou nielenže nemôže dobre pracovať, on ani nevie dobre chodiť. Potáca sa a je slabý, zadýcha sa a pridrižiava sa steny, či hľadá oporu. Ale hneď ako vyzdravie, začne opäť chodiť pevným krokom. A keď zosilnie, bude môcť konať aj ťažkú prácu – bez únavy, ľahko a s radosťou. Bude to úplne iný človek.

A rovnako to bude aj s Tebou drahá duša, keď sa staneš skutočným katolíkom, verným a silným vo viere. Dnes si si vedomý toho, že si chorý, že nevládzeš, že sa potácaš, že potrebuješ liek. Tým liekom je svätá spoveď a Eucharistia.

Keď je choroba ťažká, nemožno ju vyliečiť hneď, liek treba užívať dlho a často. Aj ty, keď si slabý, nemôžeš vyzdraviť tak, že len tu a tam užiješ liek v podobe svätej spovede či svätého prijímania. Zatiaľ sa ľahko unavíš, nedokážeš sa modliť, dobré ťa nudí, nedokážeš žiť v čistote, nedokážeš byť trpezlivým a dobrým. Ale čím častejšie budeš chodiť do spovednice a čím rozhodnejšie budeš poslúchať dobrého spovedníka, ktorý ti chce pomôcť, tým skôr sa zmeníš účinkom sviatosti a tvojej rastúcej zbožnosti. Budeš prekvapený, aké to bude rýchle, keď otvoríš svoje srdce Kristovi a ako rýchlo sa staneš novým človekom.

Nikdy však nepredpokladaj, že sa jednou spoveďou staneš dokonalým. Ani chlapec nedospeje v muža za jeden deň. Ak poklesneš, nečuduj sa. Rýchlo vstaň, pokojne a zmužilo, neostávaj ležať na ceste. Ani klinec

nezatlčieš jednou ranou poriadne do dosky – musíš udrieť klinec po hlavičke viackrát, ale keď si sa rozhodol klinec zatĺcť, tak ho nakoniec zatlčieš. Keď sa raz rozhodneš stať verným Kristovým katolíkom, budeš sa spovedať, modliť, chodiť na sväté prijímanie a prosiť Boha, aby sa ti to podarilo, podarí sa ti to.

Kto chce dosiahnuť cieľ, potrebuje k tomu aj prostriedky. Milostivý Boh Ti dáva všetko, čo potrebuješ. Chceš sa stať silným a dobrým katolíkom? Čerpaj zo zdrojov Božskej sily! Prýšti zo všetkých sviatostí ako zo studne so živou vodou...

Nezabudni slabá duša: modli sa, spovedaj sa a prijímaj Eucharistiu...

*Titulný ilustračný obrázok: **Ježiš Kristus odpúšťa cudzoložnej žene**, obraz Nicolasa Poussina*

zdroj: wikimedia commons

predchádzajúce časti:

Seriál o spovedi a sviatosti pokánia podľa knihy biskupa Louisa Gastona de Ségur „Spoved“, I. časť

Seriál o spovedi a sviatosti pokánia podľa knihy biskupa Louisa Gastona de Ségur „Spoved“, II. časť

Seriál o spovedi a sviatosti pokánia podľa knihy biskupa Louisa Gastona de Ségur „Spoved“, III. časť

Seriál o spovedi a sviatosti pokánia podľa knihy biskupa Louisa Gastona de Ségur „Spoved“, IV. časť

Seriál o spovedi a sviatosti pokánia podľa knihy biskupa Louisa Gastona de Ségur „Spoved“, V. časť

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/serial-o-spovedi-a-sviatosti-pokania-podla-knihy-biskupa-louisa-gastona-de-segur-spoved-vi-cast/>